
'In het leven gegeven'

Vijftien verhalen over ontmoetingen met bewoners geschreven door: Werner v.d. Wouw (pastor). Vijftien verhalen uit het leven van onze bewoners. Vijftien verhalen van wat niet zozeer met het oog, maar met het hart gezien is. In ieder geval verhalen over wat bewoners bij mij hebben opgeroepen. Ze mogen gelezen worden in de hoop dat zij kunnen helpen onze bewoners, maar vooral onszelf beter te verstaan. De tekeningen werden gemaakt door Gerard Verbrugge.

● HET LEVEN GESPEELD

Elke dag kom ik hem wel een keertje tegen
op het parkeerterrein langs de weg.
Met zijn handen druk gebarend,
vaak wijd openstaand naar de hemel.
Volop pratend, lachend, gierend
en toch dat alles zonder geluid,
maar met des te meer mimiek.
Josje, mongool, een vijftiger wellicht
heeft veel gevoel voor drama.
In al zijn plezier is het hem ernst.
Soms ligt hij doodstil in het gras
zijn jas over zijn hoofd getrokken.
Al een paar keer maakte hij mij zo
tot deelnemer aan zijn levensspel,
omdat ik dacht dat hem iets overkomen was.
Josje heeft lak aan regels
en aan alle dagprogramma's,
die moeizaam
voor hem worden uitgevonden.
Josje gaat zijn eigen weg.
Hij speelt het drama van het leven.
Toevallige pasanten zoals ik
kunnen medespelers worden.
Subtiel nodigt hij ze uit,
maar ook zonder hen
of zonder publiek
speelt Josje zijn spel.
Eén keer heb ik mij zelfs laten verleiden
om dansend met hem

over het terrein te gaan.
Collega's fronsten onbegrijpelijk hun wenkbrau-
wen
om zoveel vereenzelviging.
Josje geeft me te denken,
dat de wereld een theater is
met ieder zijn eigen rolletje.
Maar dat mensen zoals Josje
geen rolletje spelen,
maar zichzelf zijn.
Josje maakt me telkens jaloers
en zet me zachtjes aan
uit te breken,
zoals die ene keer.

